

Scris de PetruRomasan pe 14 ianuarie 2019, 11:25

Intelectualul si Revolutia

Cum mai merge Revolutia franceza in curs, cea a Vestelor galbene ? Gluma se ingroasa, lucrurile devin foarte serioase, lumea se schimba, iata de ce merita sa fim atenti la manifestatiile din fiecare sambata de la Paris si din toata Franta. Intr-a noua sambata la rand, cea din 12 ianuarie 2019, Sindicatul France Police-Policiers en colère a dat pentru ora 17 estimarea de 360 000 de participanti la manifestatii. Ministerul de Interne comunica, la randul lui, cifra de 80 000 de politisti in strada pentru aceeasi sambata.

Cifrele oficiale pentru manifestanti nici nu mai merita citate pentru ca sunt pura propaganda, la care media **mainstream** colaboreaza intr-o veselie. Deci nu numai ca miscarea **Gilets jaunes** („Vestele galbene”) nu slabeste, ci valvataia o ia din nou in sus. Peste 200 de manifestanti au fost retinuti si in sambata de 12 ianuarie. La Paris, Bourges, Lyon, Marsilia, Bordeaux, in Bretania, in Normandia si in toata Franta, oamenii cer in strada schimbarea regimului, a Constitutiei, demisia presedintelui, dizolvarea Parlamentului etc.

Presarii si intelectualii publici sunt detestati, insultati, agresati fizic uneori, taxati de sclavi ai puterii politice si ai capitalului. Dar lumea modesta a Vestelor galbene, poporul, isi are intelectualii sai, care sunt si singurii ce mai merita sa fie ascultati acum. De cand e lumea, in momentele de mari schimbari, o elita o inlatura pe alta, spunea scriitorul si ziaristul Éric Zemmour, sustinator si el al Vestelor galbene. Ideile vechi, convenite, uzate, mic-burgheze sunt inlocuite de idei noi, de neexprimat pana mai ieri. Unul dintre cei mai vocali si articulati sustinatori ai Vestelor galbene, pe televiziunile si la posturile de radio la care este admis, in **Le Figaro** mai nou (cotidian de dreapta si, probabil, cel mai critic din presa mare la adresa guvernarii Macron), pe bloguri, in conferinte, in media alternativa, este Michel Onfray, filosof, scriitor, conferentiar celebru, cel mai indraznet adversar al actualului presedinte, Emmanuel Macron, cu mult inainte sa inceapa protestele Vestelor galbene. Vom incerca sa reluam aici cateva observatii ale filosofului francez dintr-un text aparut de curand („**Quand tombent les masques des populicides**”).

Miscarea **Gilets jaunes** dezbraca la pielea goala toata clasa politica, inclusiv partidul fondat de Charles de Gaulle, **les gaullistes**, toti politicienii participa si contribuie la actualul „regim corupt” si au „deconstruit” contractul social al celei de-a V-a Republici, **la Ve Ré publique**. Prin modificari, schimbari, alterari, rectificari, retusuri succesive, nici spiritul si nici litera Constitutiei nu mai sunt respectate. **Nous vivons depuis des années avec une règle du jeu édicté e par des faussaires ayant pour nom : Mitterrand et Chirac, Sarkozy et Hollande** („Traim de ani de zile

dupa o regula a jocului edictata de falsificatori care poarta numele de Mitterrand si Chirac, Sarkozy si Hollande”). „24 de legi care decurgeau din Constitutia din 1958 au fost modificate pana azi ! Din 92 de articole aflate in forma originala a Constitutiei n-au mai ramas azi decat 30 ! Aceasta Constitutie e deci moarta de mult. Ne prefacem ca o veneram, dar ea e calcata in picioare sistematic de clasa politica in interesul ei, al operatiunilor ei de politie ordinara, dreapta si stanga laolalta (...). Dupa Maastricht, revizuirile Constitutiei care privesc Europa merg in sensul distrugerii natiunii franceze si spre profitul statului maastrichtian – Tratatul de la Maastricht din 1992, Tratatul de la Lisabona din 2008. Aceasta Constitutie din 1958 este moarta : a devenit o hartie mototolita, o carpa de sters pe jos.” Presedintele Emmanuel Macron de astazi ar fi un mix al viciilor presedintilor anteriori (Mitterrand, Chirac, Sarkozy, Hollande) : cinism, demagogie, vulgaritate si incompetenta. „Francezii in general si Vestele galbene in particular au inteles foarte bine ca, dupa cateva decenii, Constitutia lor le-a fost furata.”

„Tot asa, toata lumea a inteles ca Reprezentarea nationala nu este reprezentativa. E suficient sa te uiti la biografia mandatatilor – oamenii care se aduna in intersectiile de autostrada, cu vestele lor galbene, nu risca sa aiba colegi la Palatul Bourbon (Adunarea Nationala) sau la Palatul Luxembourg (Senatul) ! Unde sunt in cele doua Camere taranii si muncitorii, mestesugarii si comerciantii, pescarii si functionarii, maturatorii si paznicii de noapte, soferii de taxi si cei de pe ambulante ? Nicaieri... Muncitorii reprezinta jumatate din populatia activa : nu este nici unul in Palatul Bourbon (...). in schimb, gasim acolo destui profesori si insi cu profesii liberale, notari si avocati, ba chiar si ziaristi. Cadrele si cei cu profesii intelectuale reprezinta 76 % dintre alesi : adica de 4,5 ori mai mult decat insemna ei in randurile populatiei active. intr-un **Observator al Inegalitatilor** s-a publicat un text intitulat „in Adunarea Nationala nu se mai gasesc reprezentanti al claselor populare” (29 noiembrie 2018), care detaliaza o evidenta : poporul nu se mai afla in Adunarea Nationala. in termenii lui Bourdieu, nu se gaseste acolo nici un „dominat”, ci numai „dominanti”. in randurile Vestelor galbene, este exact pe dos : nici un „dominant”, ci numai „dominati”.”

„in partidul lui Macron, LREM, poporul nu e iubit, caci e prea grosolan, prea slab, prea cretin, prea sarac, prea animalic, de asemenea... E de-ajuns sa-l asculti pe presedintele grupului LREM din Adunarea Nationala, Gilles Legendre, care spune, fara gluma, „n-am explicat suficient ce facem. Desi ne dam toata silinta, trebuie sa facem mai mult. Si am mai facut si o a doua greseala, de care suntem integral responsabili : faptul ca am fost prea inteligenti (**sic !**), prea subtili (**sic !**), prea tehnici (**sic !**) in cazul masurilor privind puterea de cumparare” (din **Marianne**, 17 decembrie 2018). Dupa Michel Onfray, LREM (La République en marche !), partidul lui Macron, este compus din resturi de vechi socialisti, vechi centristi, vechi ecologisti, vechi conservatori, vechi hollandisti, vechi sarkozisti, vechi juppéisti, care isi inchipuie ca sunt o modernitate supravietuitoare ce detesta in mod evident poporul, considerat prea prost ca sa inteleaga ca marirea taxelor la carburanti, sub pretextul tranzitiei ecologice, este un impozit luat de la saraci fara ca ei sa-i poata scapa pentru ca sunt obligati sa-si umple rezervoarele masinilor pentru a merge la lucru. Pentru elita politica si jurnalistica, poporul este incult, idiotizat, obtuz, pe cand poporul pricepe foarte bine ca e tuns la piele ca oaia de ani de zile si nu mai vrea sa se lase furat.

„Odata cu Vestele galbene, am invatat o lectie : acest popor pe care ani si ani de politica educativa si culturala liberala au incercat sa-l abrutizeze, sa-l ameteasca, sa-l prosteasca, sa-l cretinizeze, acest popor ranit de decenii de scoala deculturalizata, de programe de televiziune decerebrate, de productii livrestii preformatate, de discursuri de propaganda difuzate masiv de presa scrisa, vorbita, televizata, acest popor indopat ca gastele cu telerealitate si divertisment, cu

religia fotbalului si opiumul jocurilor de noroc, acest popor, cel despre care am spus o data ca e **old school** si ca-l iubesc, ei bine, acest popor gandeste. Si gandeste corect si drept. Mult mai bine decat Macron, care se pretinde fost asistent al lui Paul Ricœur, si curtea sa sau clovnii sai alesi. (...) Ca sa nu spun ca tac ca pestii vedetele din show-biz, din cinema, din literatura, din muzica, cei pe care-i vedem atat de des in media luptand impotriva Foametei si a Mizeriei, mereu cu majuscule. Doar sa nu le cerem sa ia partea flamanzilor si zdrentarosilor, cu litere mici, care traiesc chiar langa ei... Aceasta intoarcere a batranului popor care face Istorie si care vrea sa inlature lumea veche – falsul proiect marturisit de Macron – imi readuce zambetul pe fata.”

Va ajunge noua Revolutie franceza in curs si la Bucuresti, si la Chisinau ? La Belgrad se manifesta imitational de cateva saptamani impotriva „dictaturii” presedintelui Aleksandar Vučić?, prieten al Rusiei si al lui Vladimir Putin. in multe orase europene, pana si la Londra, lumea e saptamanal in strada pe modelul revoltei Vestelor galbene, care a inceput la 17 noiembrie 2018. Revolta sau Revolutia franceza in curs e din ce in ce mai des comparata cu anul revolutionar 1848 si schimbarile majore ce i-au urmat. Revolutia de la 1848 a fost posibila si in Tarile Romane pentru ca existau atunci Nicolae Balcescu, Ion Ghica, C.A. Rosetti, Ion Heliade Radulescu, Gheorghe Magheru, Nicolae si Stefan Golescu, I.C. Bratianu, Vasile Alecsandri, Mihail Kogalniceanu, Alecu Russo, Costache Negri, Avram Iancu, Simion Barnutiu, Andrei Saguna, Eftimie Murgu, Timotei Cipariu etc. Multi se intorsesera de la studii din Occident, mai ales de la Paris. indrazneste cineva sa compare floarea intelectualitatii de la 1848 cu „intelectualii lui Basescu” (Andrei Plesu, Gabriel Liiceanu, Vladimir Tismaneanu, Mircea Cartarescu, Mircea Mihaies, Ioan T. Morar, Andreea Pora, Iulian Fota, Catalin Avramescu etc.) sau cu sustinatorii lui Victor Ponta, Liviu Dragnea, Viorica Dancila, Klaus Iohannis (Bogdan Chirieac, Mihai Gadea, Mircea Badea, Marius Pieleanu, Rares Bogdan, Cozmin Gusa, Denise Rifai, Cristian Diaconescu, Victor Ciutacu, Andreea Cretulescu etc.) ? Cu tot ceremonialul bombastic prilejuit de preluarea presedintiei rotative a UE de la Ateneul Roman, nu ne putem ascunde faptul ca avem cel putin 50 de ani de intarziere fata de modelele noastre din secolul al XIX-lea, Franta si Marea Britanie (in plin Brexit !), anii in care am stat in frigiderul comunismului.

ADRESA: <http://crct.ro/ntRK>